

Milá Anno, milí kolegové z Pastelky, milí rodiče, milí hosté,

mám radost, že zde mohu dnes stát a spolu s Vámi oslavit 10 let existence Pastelky a 13 let společných setkávání. Nejvíce mě těší, že toto partnerství tak dlouho vydrželo a stalo se obvyklou součástí našeho běžného školního dne.

Vztah, partnerství, je jako manželství. Musí se o něj pečovat, prochází vzestupy i pády, oběma partnerům dodává pocit bezpečí. Dobře si vzpomínám, jak Anna před jedenácti, či dvanácti lety oslovila Mikea Wohneho, bývalého jednatele a zakladatele Schkoly s prosbou o podporu. Naše partnerská škola měla být uzavřena. Důvod: demografické změny. Společně jsme hledali řešení. Nechtěli jsme se vzdát našeho partnerství. Řešením bylo založení soukromé školy. Naštěstí nám byli nakloněni i politici a našli jsme vhodné sponzory. Nebyla to sice jednoduchá cesta, možná proto byla o to krásnější. Vzpomínám si na setkání s rodiči, kteří spolek zakládali. Mé vzpomínky na tuto dobu jsou plné nervozity. Často dostávám při rozhovorech otázku, zda jsou naše partnerské školy školami soukromými. Vždy odpovídám: ne, jsou to státní školy s výjimkou jedné jediné a to je Pastelka v Rumburku. Vzájemná spolupráce, učení a soužití překračující hranice jsou důvodem, že tato škola a naše partnerství existují doposud. Zato bych chtěla všem zúčastněným srdečně poděkovat.

Setkávací den znamená pro žáky 1. až 5. třídy Schkoly jeden den v týdnu, kdy se vidí se svými partnery. České a německé děti se setkávají, aby se za pomoci jazyka i bez něj společně učili. Učební osnovy obou zemí se spojily, zpracovala se témata prvouky, společně zpíváme, sportujeme i kulturně žijeme. Vždy se mi vybaví ta změť obou jazyků, gesta, mimika jednotlivých dětí, cesty autobusem. Není to vždy bezkonfliktní: „Ty Češi, ty Němci“ slyším... ale právě v té situaci jsme tam my a přesně sledujeme: je to Paul, který někoho strčil a je to Alenka, která tahala za copy. Učení se kultuře a to pravidelně. Spokojenost a vyprávění zážitků převažuje. Plody našich setkávání lze spatřit teprve až za deset let, neboť teprve potom budou němečtí a čeští žáci součástí trhu práce a využijí svých kompetencí.

Když myslím na Pastelku, mám před očima krásný dvojjazyčný dům, místnosti, ve kterých se každý cítí dobře a ekologickou zahradu, která vznikla díky našemu společnému projektu svazu Schkola. Myslím také na chutné české jídlo, vždy s polévkou, a milé paní kuchařky, myslím na barevnou družinu a vzpomínám si na sportovní hry v tělocvičně.

Ráda také myslím na naše společné týmové víkendy. Bez plánování dospělých by to prostě nešlo. Je to většinou dobrovolná aktivita, strávené hodiny se nedají a neměli bychom je nikdy počítat. Tyto týmové víkendy jsou o vzájemných často žhavých diskusích. Člověk vidí, jak odlišné jsou výchozí body a jak rozdílné jsou předpoklady setkávání, které nám jsou předkládány našimi školskými úřady. Tyto týmové víkendy jsou ale i místem pro společné cesty a učení se kompromisům. A to se nám po léta daří. Pastelka je pro Schkolu spolehlivým partnerem. Upřímně se těšíme na dalších deset let spolupráce. V rámci svazu Schkol začínáme další nový velký projekt, kterým se aktivně zapojíme do života v regionech. Vytvářet společný život zde na hranici vidíme jako společný úkol, jehož cílem je překonávání hranic v uvažování lidí. K tomu i nadále potřebujeme podporu politiků a správních sfér na obou stranách hranice. Nedílnou součástí úspěchu je dostatek odvahy, vytvářet nový vzdělávací koncept a spolupráce lidí, kteří jej zrealizují.

A tito lidé jsou dnes tady.

Milá Anno, srdečně Ti gratuluji k desetiletým narozeninám Schkoly. Jako dárek jsme přivezli třešeň. O moc nevyroste, Vaši malí žáčci tak pohodlně dosáhnou na její tmavé sladké plody. Zasadte ji společně s německými dětmi. Každé její zalití a růst bude připomenutím, jak vyrostlo naše partnerství a jaké nám nese plody.